

உயர் துணை.

செந்தமிழர்

தொகுதி-கூ] பிலவங்களுல் தைமீ [பகுதி-கூ.

நூ ல ர ர ய் ச் சி.

1. புரூவாசரிதை.

“நூலாராய்ச்சி” என்னுள் தலைப்பின் கீழ் யான் எழுதத்தொடங்கியுள்ளவை, இச்சங்கத்துள்ளனவும் அருமையானவுமான சில நூல்களைப்பற்றிய விசேடங்களையேயாம். அவற்றில், “புரூவாசரிதை” என்னும் நூலும் ஒன்று. சந்திரகுலநீபனாய்வினங்கிய புரூவாசக்கரவர்த்தியின் சரிதம் சிலநூற்றாண்டுகட்கு முன்பே முன்னேரால் மிகவழகாகத் தமிழ்ப்பாசில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் விஷயம் நம்மவர் பலர்க்குத் தெரிந்திராதென்பது திண்ணம். இவன் சரித்திரம் மகாபாரதத்தில் மிகச்சுருங்கவே கூறப்பட்டிருப்பினும், அதிலில்லாத கதாசந்தர்ப்பங்கள் அநேகம் இந்நூலுட் காணப்படுகின்றன. இவற்றுக்கு மூலம் இன்னதென்பது அறியப்பட்டிலது. ஆனால், இந்நூற்பாயிரத்திற் கூறியபடி,

“மத்திர மன்னவன் வளமை யாவையும்
முத்திரத் துலகமும் புகழு முன்னோகான்
.....யமினி யென்னும் வியாதனார்
புத்திரன் வடசொலாற் புகன்ற தன்மையை”யே

தமிழ்க்காவியப்போக்குக் கேற்பவைத்துப் பாடினார் என்பது விளங்குகிறது. இப்புரூவாசரிதம் இயற்றியவர், தென்காசியாண்டவராமபாண்டியனது வாயிற்பெரும்புலவரான சிவந்த கவிராயர் மருகர் அய்யம்பெருமாட் சிவந்த கவிராயர் என்பதும், தென்காசியிலிருந்த கச்சிராமையர் புத்திரரான பிரபுநுரூவரது வேண்டுகோளி

*

ன்படி இந்நூல் இயற்றப்பட்ட தென்பதும் இவர் சாதியிற்கொல்ல ரென்பதும் தெரிகின்றன. இவற்றை, இந்நூற்பாயிரத்தில் வரும்:—

கச்சியும் பதிவருந் காசி ராமையன்
வச்சிர பாணிகேர் மைத்தர் மூவருள்
அச்சுத.....டாண்டகை.....
யிச்சகக் தனிற்றமிழ் நடைசெய் கென்ன லும்'

"வையம் புரக்கும் வராம வழுதி மகிழத் தமிழ்மாரி
பெய்யுஞ் சிவந்த கவிமேக மருகன்.....ருமா
ணையன் பெருமான் சிவந்தகவி ராசன் காசி நகரமர்க்தோன்
பொய்யொன் நில்லா முத்தமிழ்தூல் புலவர் புகழ்ப் புகன்றனலால்

"மூன்றகண் ணனுக்குச் சூல முளரிக்கண் ணனுக்கு நேமி
ஏன்றவா யிரக்கண் ணனுக் கிலகுவச் சிரயிம் மூன்றக்
தோன்றினன் நன்னை மூன்றாட்கடைத்தருள் தொழில்வலாளன்
போன்றவே லாயுதன்சொற் புகழையம் பெருமான் சொற்றான்.

என்னும் பாடல்களிற் கண்டுகொள்க. இப்புலவர் காலத்தவனாகத் தெரியும் வராமபாண்டியன் என்பவன், அதிவிராமபாண்டியன் சகோதரான வரதுக்கராம பாண்டியன் போலும்; ஆயின் அவன் இற்றைக்கு 300-வருஷங்கட்கு முற்பட்டவனாதலால், புரூவன் சரிதைபாடிய புலவரும் அக்காலத்தவராதல் சொல்லாதேயமையும்.

இனி, இப்புரூவசரிதையில் ஆளப்பட்ட செய்யுண்டை யிக லயர்ந்ததாயிருத்தலோடு, சரளமானதாகவும் படிப்போர் மனதைக் கவரக்கூடியதாகவும் உள்ளது. இவ்விஷயம், இக்கூவியத்திலிருந்து அடியில் யாம் காட்டியிருக்கும் மாதிரிகைப் பாடல்களால் தெரிய வரும்.

இந்நூல் மொத்தம் ௨௭-படலங்கள் கொண்டு, ௬௨0-பாடல் கள் உடையது. இதன் கதைப்போக்கு அரிச்சந்திர சரிதையைப் போன்ற தென்னலாம். இந்நூலாசிரியர் நாடு, நகரம், இளவேனிற் பருவம், போது கொய்தல், புனல்விளையாட்டு முதலான படலங்களி லும், மற்றுஞ் சில சந்தர்ப்பங்களிலும் கூறியிருக்கும் கற்பனைகளும் வருணனைகளும் சருத்துக்களும் பெரிதும் அருமைப்படத்தக்கவை. அவற்றை யிற்கே விவரிக்க இடமில்லை.

இந்நூற்பிரதியில், இடையிலே கும்பப்படலத்தை அடுத்த படலம் கீணப்பட்டிலது. ஏடு எழுதியவரே, அப்பாகமில்லாததைக் குறித்திருப்பதுடன், அப்பகுதியின் கதையை விசாரித்துத் தம் 'சொந்த' நடையில் எழுதியிருக்கிறார். இப்பிரதியின் முதற்கண்ணும் சில ஏடுகள் சிதலரித்துள்ளன.

இப்புருவசரிதையின் வாக்கும்போக்கும் இத்தகையன என்பதை அறிஞர் அறிந்து கொள்ளுமாறு, அந்நூன் முடிவில் வரும் "மனைவிசேர்ப்படல்" த்தின் ஒரு பகுதியை இங்கே தருகின்றேன். சந்திரன் பேரணும் புதனுடைய புத்ரனுமாகிய புருவாசக்கரவர்த்தி உலகமுழுதும் ஒரு குடைக் கீழ் ஆண்டு, தேவகணிகையாகிய உருப்பசிபோகமும் பெற்று பரமசுகியாய்வாழ்ந்துவருங்காலத்தில், சனிபகவான் அவனைத்தொடர, அதனாலே, அரக்கரால் நாடிழந்து மனைவிமக்களோடுங் காடுற்றுப் பெருமிடியால் வருந்தி முடியில் ஒரு வணிகரிடம் கூலி வேலைசெய்து தன் குடும்பத்துடன் வசிக்கும் நாளிலே, அவ்வணிகள் அவன் மனைவியைக்காழுற்றுப்புருவன் அறியாதே அவளை வங்கத்தேற்றி கொண்டுபோக அதனால் மனமுடைந்து, தன் மக்களிருவருடன் வேற்று நாடு நோக்கிச் செல்கையில் ஓர் ஆற்றுவெள்ளம் சக்கரவர்த்தியை யிழுத்துக்கொண்டு செல்லத் தன்னருமை மக்களையும் பிரிந்து, வேற்றுநாட்டைந்து அந்நாட்டரசனால் திருடனென்று கருதப்பெற்று மாறுகை மாறுகால் வாங்கப்பட்டு முடவனாகி, பின் சக்கரவர்த்தியின் சங்கீதத்தைக் கேட்கநேர்ந்த அந்நாட்டுவேந்தன்மகள் அவளைக் காழுறப் பெருங்குழப்பத்தினிடையே அவளை மணம்புணர்ந்து கனித்துவருங்காலத்தில், அந்நாட்டரசன் தன் மருமகன் சக்கரவர்த்தி யென்பதைத் தேவதைகளால் அறிந்துமகிழ்ந்து மத்திர நாட்டுக்கு அவளை அதிபதியாக்க புருவா தன்மனைவிபுடன் அந்நாட்டையாண்டுவந்தான். சக்கரவர்த்தியால் ஆற்றோரத்தில் விடப்பட்ட மக்களிருவரையும் வழிச்சென்ற இடையறொருவன் கொண்டுசென்று அன்புடன் வளர்த்து வர, தக்கபருவமடைந்ததும் அவ்விருவரும் அச்சக்கரவர்த்தியிடமே, இன்னாரென்பது தெரியாது வேலையிலமர்ந்து அபிமானம்பெற்றிருந்தனர். இங்ஙனமிருக்க, வணிகன் காழுற்றுக்கவர்ந்த புருவன்மனைவியின் சிறைக் கூடமாகருடுக்கடலில் வைக்கப்பட்டிருந்த மரக்கலம் ஒருபெருஞ்சுழல்

காற்றால் அலைப்புண்டு முடிவில் அவனுண்டுவரும் கசரியின் பக்கத்தே ஒதுங்க, அச்செய்தியை ஒற்றர்கள் அரசனுக்கறிவித்தலும், அரசன் தன்பாலுள்ள இடைச்சிறுவர்களை மிக்கபொருளுடன்வந்த அம்மாக்கலத்தைக் காவல் செய்யும்படி அனுப்ப, அவர்க ளிரவு முழுதும் உறக்கமின்றிக் காத்துவரும்போது, இளையவன் மூத்தவனை நோக்கிக் கூறுவதும், சிறசம்பவங்களும் அடியில் வரும் பகுதியிற் கூறப்படுகின்றன. இதனிடையே பூரூரவாசக்கரவர்த்தியைச் சனீசுவரன் பற்றிய வரலாறு எரிக்கப்படுதலோடு அவன் மக்கள் அரசனுடன் சேர்கின்ற அழகிய சந்தர்ப்பமும் கூறப்படுதலால், அப்பாகம் சிறிது நீண்டதாயிருப்பினும், செந்தமிழிமானிகள் படித்து மகிழும் பொருட்டு அவை ஏட்டிலுள்ளவாதே பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

அன்ன காலையி விளவல்மற் றவன்றனை நோக்கிக்
கன்னல் பாதிபுங் கழிந்தன நின்றவிக் கங்கு
லின்ன லாகிய துயில்புரிந் திடாவகை யிருப்பான்
முன்னு காணைக ளுண்டெனில் மொழியென மொழிந்தான்.

கேட்ட முன்னவ னினகை முதுநிலாக் கினா
வாட்ட மின்றியே மைந்தகே ளுவரிசூழ் வளாக
நாட்டினிற் கதை கேட்டனை நம்மினும் பட்ட
ஏட்டினுக்கடங் காக்கதை கேட்டிலை யினையோய்.

ஐய வக்கதை யாயினு முரைத்தியென் றறைய
வெய்த யிர்த்துமெய்ம் மெலிவுற வுளநளி விம்மக்
கொய்து ணர்க்குழ லன்னை தன் செவித்துளை குறுக
எய்திற்ற்சிலை யினவலுக் கிரைத்தன னிதனை.

மைந்த கேட்டியால் மதிநிரு மரபினை வளர்த்தோன்
புந்தி தன்வயிற் றேன்றிய பொருவருக் திறலா
னுத்து தெண்டிரை யுலகெலா மொருதனிக் குடைக்கீ
ழிந்த மாநக ரிருந்தர சியற்றிய விறைவன்.

ஓவ மொத்தசீர் வாசவ தத்தையென் றுரைக்கும்
பூவை பொற்குவட் டெழினலத் திளமுலை புணர்க்தோன்
மாவிரித்தகட் டிருமுகந் துருப்பசி மயல்தீர்த்
தாவ லுற்றிடப் புரந்தரன் கொடுத்திவ ணடைத்தோன்.

ஸ்ரீராமச்சரி.

தன்மனத்திடை வேதமூன் றுதித்திடத் தந்தோ
 னீன்மையிற்பயன் மூன் நிலொன் நினைத்துணை நயந்தோன்
 ரென்மை யப்பெருங் கோட்களின் மண்டலத் தொடர்ந்து
 வின்ம லைக்குமேல் விண்ணுல கிணுஞ்செலும் வீரன்.

ஆழி மாநிலம் புரத்திடு காளில்வ் கொருநா
 னேழி சைத்திரு முனிவர னவ்வயி செய்தித்
 தாழ்வுறும்படி சவரியுன் பால்வரச் சமைந்தான்
 வாழி மன்னவ வெனவுரைத் தகறலு மற்றேன்.

முதுமகன் றனை நோக்கிகின் றருந்தவ முயலக்
 கதுமெனப்புருந் துரைத்தனன் றன்னதி காம்ப
 விதுமகன்மக னொருமுறை வருகென விளம்ப
 எதுகொ னுங்கருத் தினமையோ முதுமையோ வெய்தல்.

எனவினாவலு மனைவ்பா வித்திற மியம்ப
 வனைமலர்க்குமு ல்ளமையே வலிதென வழங்கக்
 கனைகழற்பொலி கருங்கழன் மன்னவன் காரி
 முனமெதிர்த்திவை மொழிந் திட முதுமக னைன் றான்.

காரி போயயின் வசந்தமாங் காலம்வத் தணுக
 வேரியத்தொடை யான்மலர்ப் பொழில்விர வுதலும்
 பாசடங்கலு நடுக்குபோ ரசக்கணப் பதியி
 னூசடங்கலுத் தன்னதாய்க் கவர்ந்துகொண் டிறலும்.

கேட்ட மன்னவ னமர்க்கென வெழுதலுங் கெண்டை
 வாட்டடங்கணன் சனிசெய விதுவென மற்றேர்
 நாட்டி செய்துதல் நன்றெனப் போதலு நடுவே
 யீட்டு வெம்பசி யாலிரு தனையரு மிரங்க.

அருமை மைத்தர்க னேற்கவுண் ணமுதுநல் குதுமென்
 ரொருது கின்றலை கட்டிய சோறவிழ்த் துதவப்
 புரிசூழற்றிரு நோக்கலும் புழுக்களாய் கெளியத்
 தரும மன்னனும் விழிவழித் தந்தனன் றுரை.

தனையர் வெம்பசி காண்டலுந் தரிக்கல ரான்த்
 துணையி னிற்சென்று சந்திர கிரிப்பதி துன்னி
 கிணையு மாத்திரத் தொருவணி கேச னேர்ந்திடலு
 மனைய வன்றளி மனைக்கணி னமர்தரு காளில்.

துன்னு மிந்தன மெடுக்கவு மன்னவன் றுணைவி
செக்கெல் குத்தவு மாயின ரதிலொரு தினத்திற்
பொன்னெ னப்பெறு மைந்தரும் பிதாவொடும் போத
மன்னு மாக்கலத் தேற்றினன் திருவையல் வணிகன்.

மீண்டு மன்னவன் மனைவியை யெவனென வினவ
வாண்டு லின்றவர் புகன்றிட வாற்றல னாதி
யீண்டிருப்பதே பழுதென மகாரொடு மேகிக்
கூண்டீர்ப் பெருச் காறுகண் டதன்கரை குறுகி.

அய்ய மீரிவ ணினிமீன்யா னனவறிந் திடவென்
றெய்து காலையி லிருவருந் தொடர்ந்திட விறைவ
னெய்தி யங்கொரு மதலையைத தருவொடும் வீக்கிக்
கையி னோர்மக வேந்தியல் வாற்றினைக் கடந்து.

திரிந்து போதவச் செய்தொடர்க் திடலுமச் சேயை
வரிந்த னன்பெரு மாத்தொடும் பின்னையம் மன்னன்
முரிந்த தெண்டிரை யாற்றிடை யிறங்கலு முரிந்
கருங்க டக்களி நென்னவல் வாற்றொடுந் கழிந்தான்.

தந்தை யாகவோ ராயனல் செய்தி யத்தனையர்
சிக்கை நோயறத் தன்பதி சேர்த்தியே வளர்த்தான்
அந்த மன்னவன் செய்தியு மனைவய டிறறு
மெந்த வாறெனத் தெளிவுறக் கேட்டிலே னின்னும்.

ஆய மன்னவ ராரெளிற் புருசவா வாமால்
போய மங்கையும் புண்டரீ கக்ககாடி யென்பா
யெ வெந்துயர்க் கடல்விழு மக்களைத் தெரிக்கில்
வாயி னுற்சொலு மியாமென வுணர்தியான் மைந்தா.

இந்த மாக்கலை நம்பெருந் கதையென வினைய
மைந்த னார்க்குரைத் துள்ளகெக் கழிதலு மாதர்
சந்த மாமுலைப் பால்பிதிர்க் தொழுகமெய் தளர்வுந்
றந்த மாக்கலத் தகத்திருந் தாகுலித் தழுதான்.

வேறு.

இன்னுயிரா மக்காணும் மைய னெவணடைந்தா
னன்னவனு தம்மை மறந்து மகன்றானே
பின்னி மாத்திற் பிணிப்புறவும் பெற்றீரோ
துன்னு மிடையர்குலத் தோன்றலுநீ ரானீரோ.

தேமாங் கனியிற் றெவிட்டாத தீங்குதலை
யேழாங் கதனே கனகாங்க தாவெனதுங்
கோமான் கருணைக் குரிசி விருவோருந்
தாமாங் கெழுந்து மணிக்கதவைத் தன்னினார்.

ஆக்குற்ற ருற்ற வருமைமகா ரைத்தழுவி
யேக்குற்ற ளாவி யிறத்தான் பிறத்தாளால்
வீக்குற்றன் மேனி வெதுப்புற்றன் வெய்துயிர்த்தான்
கோக்குற்ற கொங்கையிற்பால் கொண்டிபுண லாட்டினான்.

அம்மையு மக்களுமா யாங்கழுத பேரோதை
செம்மை யிவித்தன் செயித்துளையிற் கேட்டலுமே
வெம்மையுட னெய்தி வலக்கியிவை யாவெனது
மெம்மை யளித்தவெம்மோ யென்ற ரிணையிலார்.

ஊரே முறிய வுலகறியத் தொண்டிபுரி
தாரேறு கூந்தலைத்தம் மன்னையெனச் சாற்றினோ
ராரே புகல்வா ரியாயமோ விதனைப்
போரேறு மன்னவன்முன் சொல்வே னெனப்புக்கன்றான்.

அன்னதே யாகவென வன்னவரு மன்னை திரு
முன்னரே காப்ப முறைமையறியா னிரவு
கன்னல்போங் காறு மிருந்தான் கதிரோனு
மின்னதோர் தன்மையினைக் காண்ப னெனவெழுந்தான்.

வேறு.

உயர்பெருந்திற னெய்திடக் காலமோர்க் தவரின்
வெயிலெழுஞ்சுடர் கங்குலைத் தூந்து மேவுதலு
மயலி லோர்துணை யின்றியே யமாக்கனத் திடும்போர்ச்
செயலழித்தவ ரெனப்பொவி வகன்றது திங்கள்.

வைக றைத்துயில் நீங்கியே மன்னவர் மன்னன்
செய்யு சித்திய கருமங்கள் யாவையுந் திருத்திப்
பொய்யி லாகெறிப் புண்ணியர் பதமலர் போற்றித்
தையல் பாகனார் பதயுகத் தாமரை தாழ்த்து.

ஒற்றை வால்வீண முழங்கிடச் சாமரை யுலவக்
கொற்ற வெண்குடை சிழற வந்தனர் குழுமக்
கற்றை வார்குழற் கதிர்முலைத் துவரிதழ்க் களிவாய்ப்
பொற்ற தாமரைப் பொன்னனார் மங்கலம் புகல.

* அக்கப்பற்குரியவனுன புருசுவன் மனைவியைக்கவர்த்த வணிகள்.

தானை வேந்தர்கள் மந்திரச் சூட்சியிற் றக்கோர்
வானை யும்மளக் தறித்துடுக் கணிதநூல் வல்லோ
ரேனை மன்னவர் முதியவர் கடகளி நெறும்போர்
போன வென்றிவேற் பொருநரு மருங்கினிற் பொற்பு.

தடங்கடற்படு வாலஞரியனெனத் தயங்கி
வீடுஞ்சூ டர்பொலி மணிபல சூயிற்றிவாய் விரிந்த
மடங்க லின்பிடர் தாங்கிய பீடத்தின் மதர்த்த
குடங்கையிற்படர் கண்ணியோ டிருந்தனன் கொலுவில்.

இமைய வர்க்கிறை யிவனென விருத்தவங் வேலை
கமையி னெஞ்சொடும் வணிகன்வக் தவன்கடை காப்போர்க்
கமைய வோதிட வன்னவர் மன்னனுக் கறையக்
சமையும் வேலினான் தருதிரா விவனெனச் சாற்ற.

வேத்த வைக்குழாத் துய்த்தனர் வணிகனங் வேந்தன்
பூத்த தாமரைப் பொலங்கழல் கிலம்பட வணங்கப்
பார்த்த மன்னனீ யாரொன டென்னலிற் பாவை
சேர்த்த கப்பலின் செட்டியா னென்றிவை தெரித்தான்.

அருங்க லத்தினிற் பொருளெலாங் கணக்கர்வக் தாய்த்தார்
மருங்கி லேரகறை திறத்திலே னுனக்கென வைத்த
பெருங்க லத்தினுக் கணிமுழு மணியெனப் பிறத்த
கருங்கண் டெண்ணைகக் செய்யவாய்ப் பைத்தொடிச் கன்னி.

அவ்வ ணங்கினை டென்னலிற் காவல்வக் தவர்கள்
மெய்வ ருத்திடப் பெற்றதா யென்றுபோய் விளம்பி
யெவ்வ முற்றுநங் களிப்பின சாகியே யென்னை
கொவ்வு தும்படி தள்ளின ருள்ளது நோக்கார்.

அந்த வாணுத லாரெனக் கேட்டியே லடியேன்
றத்தை தாதைதன் னடிமையின் வழிவந்த தையல்
மைத்த சாமெனி லவருமென் வகையென லாமா
லெத்த வாறெனக் கேட்டரு னென்றிறைஞ் சினனூல்.

வேறு.

இதிலொரு பொருளுள தென்ன வெண்ணியே
மதிசூல மன்னவன் மற்றை வீசரைக்
கதுமெனத் தருகெனக் கடற்று றைக்களே
புதுமணிக் கலமிசை யொருவன் போயினான்.

வேறு.

சென்ற னரசன் நிருவாணை செப்புதலு
நன்றாக வென்றினாய நம்பி தனைமுதல்வ
னென்றான் வரினு மிவணிக் கென்றியம்பி
வன்றூட் சிலையேத்தி மன்னவன்றன் முன்னுனான்.
வந்தவனை யிந்த வணிகன் பெருஞ்சிறையைத்
தந்தவனென் றேயுரைத்த தன்மையுனக் குத்தருமோ
யெத்தவகை சொல்லென் றிறையோன் வினவவவன்
முத்த வுரைக்கில் மொழித்திவன் பின்னென்றான்.
என்றியம்ப மற்றவனு மெந்தைதனை யின்றபிதா
மன்றியக் கொண்ட வழிவழியே வந்தசிறை
யன்றியுமக் கள்ளெழுது மாவணமு முண்டுகம்மா
பொன்றுமருக் துண்பாரு முண்டோ வென்புகன்றான்.

வேறு.

அதுபொழு தாசனு மன்ன தாருக
வெதுபெயர் ஏதுபதி யியம்பு வாயென
சிதிபதி யெனும்பெயர் நீங்க நின்றானான்
விதுகிரி விச்சுவ குத்தன் பேசென.
தாயெனு மைத்தனை நோக்கித் தாயென
நீயுரைத் திடும்வகை சிகழ்த்து வாயென
நாயக சொலவொரு நாட்கள் வேண்டிமே
யாயினு மொருவழி யறையக் கேட்டியால்.

வேறு.

கெடுக்கட லுலக மெல்லா மொருருடை சிழலில் வைக
மடங்கலா சனத்தின் வைகு மணிமுடி வேந்தர் வேந்த
னெடுங்கலில் புகழான் புத்தி யுதவிய புரூரவாவென்
றடங்கலர்ச் செருக்கும் வைவே லாழியொன் றுடைய வீரன்.
சனிசெய லதன லானுந் தாணிபோய் வன்ம்போய்ச் சார்த்து
கனிமொழி மனைபேய்த் தானு மாற்றெடுங் கழித்து போன
னனையவன் மைந்தா யாங்க னென்றுமற் றனைத்துங் கூறப்
புனல்வழி பொழிய விம்மிப் பொருமினான் புல்லினானே.

பத்திராசிரியர்.

தல்லொழுக்கம்.

—:0:—

இப்பொழுது நம்முடைய காலத்திற்கு வருவோம். 'இபெனி ஸர் எல்லியட்' என்பவர் 'ஷெட்பீல்ட்-இல்' இரும்பு வியாபாரத்தையும் தவறின்றிச் செய்துகொண்டு மத்தியில் அனேக பாடல்களைப் பாடிப் பிரசுரித்தார். அவர் செய்த முயற்சியின் பயனால், தன் நாட்டுக்குப் போய், சொந்தத்திற்கு ஒரு வீடும் கட்டி அதிர்மன் மீதிஜீவ காலத்தையும் கழித்தனர். நேச்சரல் ஹிஸ்டரி ஆப் என் தூவியா சிம்-இன் கிரந்தகர்த்தாவாகிய, ஐஸாக் டெயிலர், வெருகாலம் கைத் தொழிற்நர்திரங்களிற் போக்கி பிரச்சாராயவடிசுழுவையும் மேன்ச் செஸ்டர் காலிக்கோ அச்சுக்காரர்களால் விஸ்தரமாய் உபயோகிக்கப்பட்ட தாமிரத்திற் பதிப்பிற்கும் இயந்திரத்தையும் கண்டுபிடித்தனர்.

'ஜான் ஸ்வோர்ட் மில்' ஆரம்பத்திற் செய்த முக்கியமான கிரந்தங்கள் ஈஸ்டி இந்தியன் வியாபாரக் கூட்டத்தில் முக்ய பரீக்ஷை வேலையில் இருக்கும்பொழுது அவ்வேலையின் மத்தியில் எழுதப்பட்டன. அந்த வியாபாரக் கூட்டத்தில் 'சார்லஸ் லேம்ப்'-உம், 'ஹெட் லாங் ஹால்'-இன் கிரந்த கர்த்தாவாகிய 'பீக்காக்-உம், வையாகரணராகிய 'அட்வின் காரிஸ்'-உம், கணக்கு வேலையில் அமர்ந்திருந்தனர். 'மாக் காலேய்' யுத்தக்கச்சேரியில் காரியதரிசியாயமர்ந்து, யுத்தக்கச்சேரியிலிருக்கும்போது, லேய்ஸ்-ஆப்-என்வியண்ட்-ரோம் என்னும் கிரந்தத்தை உண்டாக்கினர். மிஸ்டர் ஹெல்ப்ஸ் என்பவர் ஆலோசித்து எழுதிய கிரந்தங்கள், யதார்த்தமால்ப் பார்க்கின் வேலையின் மத்தியில் உண்டான உபநிபாசங்களாசிருக்கின்றனவென்பது பிரசித்தமாகிருக்கின்றது. 'ஸர் ஹென்ரி டேய்லர்', 'ஸர் ஜான் கேயி' 'அன் தோணி டிராலேய்', 'டாம் டேயிலர்', 'மாத்தியூ ஆர்னல்ட்', 'சாமுவேல் வாரன்' ஆகிய இவர்கள் அரசாங்க உத்தியோகங்களில் முக்யமானவற்றை வஹித்தகக்கொண்டு சிறந்த கிரந்தகர்த்தர்களாய்த் தற்காலம் வாழ்கின்றனர்.

‘பாரி கார்ண்வால்’ என்று விளங்கிய கவிஞராகிய ‘மிஸ்டர் பிராக்டர்’ என்பவர் சியாயவாதிபாகவும், பைத்திய ஆபீசில் கம்மிஷனராகவுமிருந்தனர். ‘டாக்டர் பேரிஸ்’ என்பவர் ‘பிராஸ்பி-இன்ஸ்போர்ட்மேட்-சைனஸ்-இன்பர்னஸ்ட்’ என்னும் கிரந்தத்தை தன் பெயர் தெரியாமற் பிரசுரித்த காரணங்கொண்டே அவரும் மாறுபெயர் வைத்துக்கொண்டனர். ஏனெனில், அது வெளிவந்தால் தன் உத்தியோகஸ்தானத்திற்குக் குறைவுண்டாம் என்று பயந்தார். பட்டினவாசிகளுக்குள் சாதாரணமாய் வழங்கிவருகிற தூர்அபிமானம் யாதெனில், ஒரு புஸ்தகத்தை எழுதினவன், அதுமட்டோ ஒரு கவியை உண்டாக்கினவன், வேலைக்கு உதவான் என்னும் கருத்தேயாம். ஆகிலும் ‘ஷாரன் டர்னர்’ என்பவர் சிறந்த சரித்திரம் எழுதுபவராயினும், சியாயவாதியின் உத்தியோகத்திற்கு குறைந்த வரலர். ‘ரிஜெக்ட் டெட் அட்ரஸஸ்’-இன் கிரந்த கர்த்தர்களும் சகோதரர்களாகிய ‘ஹோரேஸ்-உம், ‘ஜோம்ஸ் ஸ்ரித்’-உம், தங்கள் வேலையில் முதன்மை பெற்றவர்களாயிருந்ததால், சுப்பற் கூட்டத்திற்கு முக்யமும் லாபமுள்ள துமான, ‘ஸாலிஸிட்டர்கள்’ ஸ்தானத்தில் நியமிப்பதற்குத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, ஆச்சரியப்படுமாறு அந்த உத்தியோகத்தைச் செலுத்தினர்.

பாரிஸ்டர் என்னும் சியாயவாதிபாகிய, காலஞ்சென்ற ‘மிஸ்டர் பிராக்டர்’ என்பவர், லண்டன் போலீஸ் மேஜிஸ்ட்ரேட்டு வேலை பார்க்கும்பொழுதுதான், பிரகிருதித்வத்தின் வரலாற்றைக் கற்பதற்குக் கவனம்செலுத்தி அதில் அவருடைய சாவகாசத்தை அதிகமாய்ச் செலவிட்டனர். அதிக மதிப்புள்ள கிரந்தங்களுள், மிகவும் விசேஷமாய் ‘சூலோஜிக்கல் ரிக்கிரியேஷன்ஸ்’ ‘லீஸ்-பிரம்-தி-கோட்புக்-ஆப்-ஏ-நேட்சரலிஸ்ட்’, ஆகிய பற்பல பிரத்யேக கிரந்தங்களுமன்றி, பென்னி ஸைக்கிளோ பேடியா என்னும் பத்திரிகைக்கு பிரகிருதித்வவிஷயமாய் முக்கியமான உபந்தியாசங்களும் எழுதிவிடுத்தனர். அவர் கிரந்தங்களை உண்டாக்குவதிலும் ஸூலோஜிக்கல் சபையிலும் ரீஜென்ட் சபாஸ்தாபகர்களில் தான் ஒருவராயிருந்த ரீஜென்று பார்க்கில் அவைகளுடைய ஆச்சரியகரமான வேலைக்களத்திலும் அதிக கோரத்தைச் செலவழித்தபோதிலும் அவருடைய படி

ப்பினால் அவருடைய ஜீவன முயற்சிக்குக் கெடுதலில்லையென்றும், அவருடைய கடத்தையை அல்லது சித்தார்த்தங்களைப்பற்றி ஒரு சங்கையாவது எழுந்ததாய்த் தெரியவில்லையென்றும் அவரைப்பற்றி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. 'மிஸ்டர் பிராடெரிப்' பிரகிருதி தத்வத்தின் சரித்திரத்தில் அலுவலாயிருந்தபொழுது 'லார்ட் சீப்பேரன் போல்லக்' என்பவர் பிரகிருதி தத்வசாஸ்திரத்தில் தன் விட்டாற்றி நேரத்தைப் போக்கி விளையாட்டாகப் படம் எடுத்தலையும் கணக்குக்கற்பதையும் பழக்கி இரண்டிலும் முற்றும் தேர்ச்சியடைந்தவராயிருந்தார்.

கவிஞராகிய 'ரோஜர்ஸ்' லாரன்ஸோ-டி-மெடிஸி'யின் ஜீவிய சரிதக்காரராகிய 'லிவர்ப்பூலி' யின் 'ரோஸ்கோ' 'பொலி டிக்கல் எக்கனமி' டாக்ஸ் ஷேஸன்' இவற்றின் கிரந்தகர்த்தாவாகிய 'ரிகார்டோ' கிரீஸ் தேச சரித்திரகர்த்தகர்த்தாவாகிய 'ரிகார்டோ' கிரீஸ் தேச சரித்திரகிரந்த கர்த்தாவாகிய 'கிரேட்' என்பவரும், பூர்விக சாஸ்திரம் ஆராய்பவராகிய ஸர்ஜான் லப்பக் என்பவரும், சன்மர்க்க சியாயம், இராஜதந்திர உபாயம், தத்வஞானசாஸ்திரங்களைப்பற்றிய பற்பல முக்கியமான நூல்களு மன்றி, 'எஸ்டேய்ஸ்.ஆன் பார்மேஷன்-அண்டு-பப்ளிக்சேஷன்-ஆப்-ஒப்பினியன்ஸ்' என்னும் கிரந்தத்திற்கும் கர்த்தாவாகிய 'ஸ்செப்பில்ட் இன்சாமுவேல் பெயிலியும் ஆகிய இவர்கள் சித்தவத்தன்மையுடன் பணியாபாரியாயிருந்தவர்கள்.

ஆனால், சாஸ்திரத்திலும் கல்வியிலும் நன்றாய்ச் சினைபெற்ற மனிதர்கள் உத்தியோக முயற்சியிலும் முதற்றாராகத் தகுதியற்றவர்களாகாணப்படவில்லை. நல்லவிதமான தேர்ச்சியானது, முயற்சியும் சுறுசுறுப்புமான பழக்கங்களை உண்டாக்கி, மனதைச் சினைபெற்து அதற்கு வேண்டிய விஷயங்களைக் கொடுத்து, அலாதினமும் ஊக்கமும் அளிக்கின்றது. வேலைகளை நடத்துவதற்கும் இவைகளே வேண்டியிருக்கின்றன. இளைஞரிடத்திலுள்ள கல்வியும் கல்வித்தேர்ச்சியும் ஒழுக்கத்தின் உறுதிப்பாட்டை விளக்குகின்றன. ஏனென்றால் கல்விக்கலா காண்டற்கு இடையறாத கவனமும், ஜாக்கிரதையும் திறமையும் ஊக்கமும் வேண்டுவதாக ஏற்படுகின்றது. அப்

பேர்ப்பட்டவர்கள் தீவிரயுக்தியும், சாதாரணமும், சாதனவிஷயமும், சாமந்தியமும், அளவிற்கு மிஞ்சி யுடையவர்களாகக் காணப்படுவது வழக்கம்.

உண்மையான தத்வஞானிகள் சாஸ்திரத்தில் பெரியராயின் வேலைசெய்வதில் அதனினும் பெரியரெனவும், அவர்கள் சோதனைக்குட்பட்டபோதெல்லாம், அவர்கள் புத்தி எட்டுகிற அளவைக் கவனிக்கவே அவர்களுடைய அறிவானது ஆச்சரியகரமாய் மேற்பட்டுள்ளதாகவும் உலகவிஷயங்களைப் பற்றிய ஞானவனம் கீறைந்திருப்பதாகவும் தோற்றுகிறது என்று 'மாண்டெயின்' என்பவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

மனதினாலேயே சிந்தித்து தத்வஞான விசாரணையையே விசேஷமாய்ச் செய்பவர்களுக்கு, தங்கள் ஆயுளில் அதுவே வழக்கமாக உருக்கொள்ளுமாறு நீடித்துளிடில் அச்சிந்தனையானது அவர்களை அனுபவசித்தமான வேலைகளுக்குப் பெரும்பாலும் உதவாமற்செய்கின்ற தென்பது ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதே. மனசால் யோசிக்கும் திறமைக்கும், அனுஷ்டானத்தில் காட்டும் திறமைக்கும், வேற்றுமைபுண்டு. எவன் தன் கல்னியினால் அல்லது எழுதுவதால் பெரிய யோசனைகளையும், உபாயங்களையும் வகுக்கும் திறமைகாட்டுகிறானோ, அவன் வெளியரங்கத்தில் அவற்றை அனுஷ்டானத்திற்குக்கொண்டு வா முற்றிலும் தகுதியற்றவனாகக் காணப்படலாம்.

சிந்தனை சக்தியானது ஊக்கமாய்க் கிண்ப்பதனால் உண்டாகின்றது. அனுபவசக்தியானது ஊக்கமாய்ச் செய்வதனால் உண்டாகின்றது, இந்த இரண்டு குணங்களும் மிகவும் சமத்துவமின்றிக்கூடியிருப்பதாய் த்தெரிகிறது. சிந்தனைசக்திகைய மனிதன் தீர்ப்பானபுத்தியில்லாதவனாகிறான். அவன் ஓர்விஷயத்தை நாலுபக்கத்திலும் ஆராய்ந்து, ஒன்றுக்கொன்று சமநிறையுள்ளதாய்ப்பெரும்பாலும் காணப்படுகிற முறுகுதல் வாட்டங்களை தேர்த்தியாய் நிறைபார்ப்பதில் பிரவிர்த்தி செய்யா நிற்பன். ஆனால் அனுபவத்தேர்ச்சியுள்ளவன், ஆரம்பபாவநார்க்கவாதங்களைக் குதியிற்கடந்து ஏதாவது குறித்த தீர்மானத்தையடைந்து, தன் கொள்கையைக் காரியப்படுத்தி நிறைவேற்றச் செல்லுகிறான்.

பின்னும் வேலையில் தேர்ந்திருக்கிற அனேக சாஸ்திர உணர்ச்சிபெற்ற மஹான்கள் உளர். 'ஸர் ஐஸாக் நியூட்டன்,' தத்வஞானத்திற் சிறந்தவராயிருந்ததால் நாணயசாலைக்கு அதிகாரியாயிருந்ததிற் குறைந்த சாமர்த்தியமுள்ளவரென்று நாம் அறியவில்லை. அதே வேலையை வஹித்த 'ஸர் ஜான் ஹெர்ஸ் செல்' உடைய, தேர்ச்சியைக்குறித்த குறைபாடு முறையீடு யாதொன்றுமின்று. கல்வி, தத்வ சாஸ்திரம், சாங்கம், சியாகரணம், ஸ்தானாதிபத்யம் அல்லது இராஜ தந்திரதத்வம் ஆகிய எந்தவேலையிற் பிரவேசித்தாலும், எல்லாவற்றிலும் 'ஹம்பால்ட்' சகோதரர்கள் ஒன்றுபோலத் தகுதியுள்ளவர்களாயிருந்தனர்.

சரித்திரகாரராகிய 'கையிப்' என்பவர் வேலைவியதத்தில் ஊக்கமும் சித்தியும் பெற்றவரென்னும் கியாதியுள்ளவராயிருந்தார். அவர் 'டேனிஷ்' அரசாங்கத்தாரால், ஆபிரிக்கன் ஸ்தானாதிபத்தியத்திற்கு காரியதரிசியாகவும், கணக்கராகவும், நியமிக்கப்பட்டுத்தேர்ச்சியுள்ளவராகக் காணப்பட்டதால், இராஜாங்கத்தின் பணவரவு செலவு நடத்துவதற்கு 'கம்மிஷனரா'கப் பிந்தி நியமிக்கப்பட்டனர். அந்த உத்தியோகத்தைவிட்டு பெர்லின்பட்டணத்திலுள்ள பணப்பொக்கிஷஸ்தலத்திற்குக் கூட்டுஅத்தியக்ஷ உத்தியோகத்தை வஹித்தனர் இவ்விதமான உத்தியோகப்பிரவீர்த்திகளின் மத்தியில்தான், 'உரோமன்' சரித்திரம் வாசித்து, 'அராபிக்' 'உருஷியன்,' பின்னும் உள்ள 'ஸ்கிலாவேரானிக்' பாஷைகளில் தேர்ந்து இப்பொழுது முக்யமாய் வழங்கியிருநிற கிரந்தகர்த்தா எலும், விசேஷகியாதியை உண்டாக்கிக்கொண்டனர்.

சாஸ்திர உணர்ச்சிபெற்றவர்கள் விஷயத்தில், 'ஒன்றாவது நெப்போலியன்,' தான் கொண்ட கொள்கையைமதித்து அவர்களைத்தம் உதவிக்குத்தருவித்திருப்பதால் தமது அரசாட்சியைப்பலப்படுத்த எத்தனித்திருப்பாரென்று எண்ணக்கூடியதாயிருந்தது. அவர்செய்த உத்தியோகசியமங்களில் சிலதவறுற்றன. ஆனால் மற்றவை முற்றிலும் சித்திபெற்றன. இவ்வாறு, லேப்டிலேஸ் என்பவர் "இன்டிரியர்என்னும் பிரதேசத்திற்கு மந்திரியாக்கப்பட்டிருந்தனர். அவரை கியமித்தவுடனே தவறுசெய்ததாகக்காணப்பட்டது. நெப்போலிய

ன் அவரைப்பற்றிப்பின்சொன்னதாவது:-“லேப்பிலேஸ் எந்தச்சங்க
திகையயும் யதார்த்தத்தன்மையில் உணர்ந்ததில்லை. ஆதிதூள்ள கு
யுத்தி ஆகேஷங்களை எப்பொழுதும் தேவொராயினர். அவருடைய
கொள்கைகளெல்லாம் விவாதத்திற்குட்பட்டவைகளாயிருந்தன. காரி
யங்களை நடத்துவதில் இம்மிக்கணக்குவரை பார்ப்பவராயினர்.” ஆ
னால், லேப்பிலேஸ் உடைய பழக்கங்கள் படிப்பிலேயே உண்டாயிரு
ந்தனவாகையால் அனுபவசித்தமான காரியங்களில் அவைகளைத்தரு
தியாக்கக்கூடாதவளவு மிகவயது சென்றவராயிருந்தனர்.

‘டேரூ’ என்பவர் விஷயத்தில் இப்படியன்று. ஆனால் அவர்
‘மெஸ்ஸிலி’வுக்குள் ஸ்விட்சர்லாந்தில் சேனைக்குக்கண்காணியாக வே
லைபார்த்து வேலைசெய்வதற் கொஞ்சம் அனுபவசித்தமான பழக்கத்
தென்பயனை எய்தியிருந்தனர். அக்காலத்தில் கிரந்தகர் த்ராகவும் வி
ளங்கியிருந்தார். ‘நெப்போலியன்’ என்பவர் அவரை இராஜாங்கத்
தின் ஆலோசனைக்கர்த்தரும் இராஜ அரண்மனைக்குக்கண்காணியாக
வும் நியமிக்க அபிப்பிராயப்பட்டபொழுது, ‘டேரூ’ அந்த வேலையை
ஒப்புக்கொள்ளச் சந்தேகித்தனர். “என் ஆயுளில் மிகுந்தபாகத்தை
ப்புஸ்தகங்களிற் போக்கிவிட்டதால், இராஜ உத்யோகத்தின் முறை
மைகளைக் கற்றுக்கொள்ளக் காலமில்லாதேபோயிற்று” என்றனர்.
அதற்கு நெப்போலியன் என்பவர், “இராஜாங்க உத்யோகஸ்தர் அ
னேகர் என்னைச் சூழ்ந்திருக்கின்றனர். அவர்கள் தவறக்கூடியவரல்
லர். ஆனால் கல்விவிளக்கமும், நிடபுத்தியும் ஜாக்கிரதையும் ஒருங்கே
அமையப்பெற்ற மந்திரிதான் எனக்குவேண்டும். இக்குணங்களுக்கா
கத்தான் உம்மைப்பொறுக்கியிருக்கிறேன்.” என்று சொன்னார். டே
ரூ ஆனவர் சர்வர்த்ததிரின் இஷ்டங்களுக்கு இணங்கி அவ்வாறே அ
வருக்கு அந்தரங்க காரியதரிசியாகி அவ்வேலையில் மிகவும் தேர்ச்சியு
ற்று, அவருடைய ஆயுள்முழுதும் இருந்தவாறே அடக்க ஓழுக்கமும்
கண்யமும், சுயநயம்பாராட்டாமையுமாகிய குணங்களுடையவராக
வே இருந்தனர்.

வேலைசெய்து பழகிய மனிதர்கள், முயற்சியின் பழக்கத்தை
மிகுதியும் கைக்கொண்டமையால், சேரம்பெற்றித்தனத்தை, அவ
ர்கள் பொறுக்கமுடியாமல் தாங்கள் நியமனம்பெற்ற வேலைகாரணமா

ய் அது சம்பலித்தபொழுது வேறுவேலைகளிலும் முயன்று கொள் கின்றனர். சுறுசுறுப்புள்ள மனிதன் தன் விட்டாற்றிற்கு வேண்டிய வேலையை அமர்த்திக்கொள்வதில் ஜாக்கிரதைப்படுகிறான். சோம்பேறிக்கு விட்டாற்றியே கிடையாத பொழுது, சுறுசுறுப்புள்ளவன் விட்டாற்றினேரம் உண்டாக்கிக் கொள்ளத் திறமையுடையவனாகின்றான். விட்டாற்றி நேரத்தை உபயோகப்படுத்தாதவனுக்கு விட்டாற்றி கிடையாது என்று 'ஜியார்க்ஷெர்பர்ட்' சொல்லுகிறார். மிகவும் சுறுசுறுப்பும் வேலைபுழுள்ளவனாயிருந்திருக்கிற அல்லது இருக்கக்கூடிய மனிதன் சந்தேகமின்றியே அனேகவிட்டாற்றினேரங்களை உடைத்தாயிருக்கிறான். ஆனால் சோம்பலும் சுறுசுறுப்பின்மையும் கொண்டாலன்றி, அல்லது அந்நியர் தன்னைவிட நன்றாய்ச் செய்யக்கூடிய காரியங்களில், அலட்சியமாயும் அயோக்கியமாயும் தான் பேரவாக்கொண்டு தனவிட்டாலன்றி அவ்விட்டாற்றியில் தன்னுடைய வேலைக்கு சமயத்தைதும் வரவையும் எதிர்பார்த்தவனாயிருக்கின்றான்" என்று பேக்கன் என்பவர் சொல்லுகிறார். இவ்வாறு சுறுசுறுப்பான குணத்தைப் பிரகிருதி சபாவத்துடன் ஒன்றுபடுத்தி, சோம்பலாயிருப்பதைவிட வேலைசெய்வதை அதிக சொளக்கியமானதாகக் கண்டமனிதர்களால் அத்தகைய விட்டாற்றி நேரங்களில் அனேக பெரியகாரியங்கள் சாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

மனதிற்கினிய வேலைகள் வேலைசெய்யும்படித்தவத்தை சிுகிப்பதில் உபயோகமுள்ளனவாகின்றன. அவ்வேலைகள் ஒருவிதமான முயற்சியை உண்டிபண்ணிக் கேவலர் இனிமையான தொழிலைத் தருகின்றன. அவைகள் எக்கன்பிடிப்பதே தொழிலாயிருந்த 'டாமிட்டன்' உடையதைப்போன்றனவல்ல. கண்ணாடி நீபங்கள் செய்த 'மேலிடன்', தேசத்து அரசனுடைய வேலைகளும் பூட்டுக்கள்செய்த பிரான்சுதேசத்து அரசனுடைய வேலைகளும் மிகவுந் கெண்யமான அந்தஸ்துடையவைகளாயிருந்தன. மிகவுந் கடினமான மனமுயற்சியுடையவர்களுக்கு நிக்யுமாய் நடத்தப்பட்ட கடத்தவ்ருயற்சியுங் கூட விட்டாற்றியாக உணரப்படுகிறது. ஒருவேலையின் பயனைவிட, அவ்வேலையில் தானே இன்பமடைவதானது முயற்சிக்கு ஒர் விட்டாற்றியாக விளங்குகின்றது.

தஞ்சைவாணன் கோவையுரை.

—:0:—

கக௮-ம்கவி “இறையியறியாள் போன்று குறியாக்கறல்” என்பது, இறையியறியாள்போன்று குறியாக்கறல் எனக்காணப்படுகின்றது. அகப்பொருட்குத்திராத்திலுமிதுவே பாடமாதலின்கூறலே பொருத்தமுடைத்து.

கக௯-ம்கவி கிளவியுரை, “பாங்கிதலைவன் நின்றுவயத்தனாகவந்தவதனைக்கண்டமைபகர்தல்” என்பது, பாங்கி தலைநியின்வயத்தனாகவந்தவனைக்கண்டமைபகர்தல் எனக்காணப்படுகின்றது. முன்னது கிளவிக்குப் பொருட்பொருத்தமின்மையின் பின்னதே பொருத்தமுடைத்து.

க௨௪-ம் கவியுரையில் “அப்பூந்தழைகள் தொலைந்தாற்போல், ஊகையுந்தழையு” மென்பது அப்பூந்தழைகள் தொலைந்தாற்போல் அவர் கையுந்தழையும் எனக்காணப்படுகின்றது. இதுவே செய்யுட்குப்பொருத்தமுடையது.

க௨௫-ம்கவி கிளவியுரையில், “தலைவனென்னுங்குறிப்பு” என்பது, தலைவனென்னுங்குறிப்பு என்றிருக்கின்றது. இதுவே கிளவிக்கு இயையுடைத்து.

க௨௬-ம் கவியுரை, “தாழ்வுபடவென்று, அணையால்” என்பது தாழ்வுபடவென்றணையால் எனக்காணப்படுகின்றது. செய்யுட்குதுவே பொருத்தமுடைத்து.

க௨௭-ம் கவி விசேஷவுரை, “தருவஞ்சம் கொடையென்னும் பெயரொச்சம் வினைமுதலோடு முடியாது.” என விசேஷமாகக்காணப்படுகிறது.

௨௪௨-ம்கவி விசேஷவுரை, “பாங்கினோக்கிக்கூறுதலும்” என்பது பாங்கியை நோக்கிக்கூறுதலும் எனக்காணப்படுகிறது. முன்னதுபொருள் வேறுபடுதலின் இதுவே பொருத்தமுடைத்து.

௨௪௫-ம் கவியுரையில், “கரியகுழலும், சிவந்தவாயும், அழகாகிய பூங்கொடிபோல்வாய்” என்பதில், உம்மையை முடிக்குஞ்சொல்லாகிய உடைய என்னுஞ்சொல் விடப்பட்டபோயிற்று.

௧௫௦-ம் களியுரை, “வெற்பில் வரத்தேரின் மணிக்ஞரல் முகிலுற” என்பது, வெற்பில் அவர்தேரின் மணிக்ஞரல் முகிலுநீர, எனக்காணப்படுகின்றது. “வெற்பில்—மஞ்சகவார்த்தன வாலவாதேரின் மணிக்ஞரலே” என்பது செய்யுளாதலின் இதுவே பொருத்தமுடைத்தி.

௧௫௨-ம்-களி கிளவியுரை. “தலைவன் முன்னிலையாய்சிற்பதோழி தலைமகனைக்காணுள்போல” என்பது, தலைவன் முன்னிலையாய்சிற்பதோழி தலைமகனைக்காணுள்போல எனக்காணப்படுகின்றது. இதுவே கிளவிக்கியைபுடைத்து.

௧௨௦-ம்பக்கம் ௫-ம்வரி, “கட்டுரையாலேமாதலைவனைந்து” என்பது, கட்டுரையாலேமாதலைவனைந்து என்றிருக்கின்றது. “கணிகட்டுரையால்—கனலஞ்சாய் பொற்குரலுங் கொய்தாரெமர்” என்பது செய்யுளாதலின் இதுவே பொருத்தமுடைத்து.

௧௨௧-ம் பக்கம் ௭-ம்வரி, “என்னுஞ்சுத்திரவிதியால் ஆண்டுக்கூறியது. “நாடகவழக்கு ஈண்டுக்கூறியது உலகியல்வழக்கென்றுணர்க” என்பது, என்னுஞ்சுத்திரவிதியால் ஆண்டுக்கூறியது நாடகவழக்கு, ஈண்டுக்கூறியது உலகியல்வழக்கென்றுணர்க என்றிருக்கின்றது. முன்னது பொருள்மயங்குதலின் பின்னதே பொருத்தமுடைத்து.

௧௫௬-ம்-களி விசேஷவுரை, “தலைவியும் புனம்விட்டு நீங்கத்தக்காளல்லன்” என்பது தலைவியும் புனம்விட்டு நீங்கத்தக்காதாளல்லன் என்றிருக்கின்றது. இதற்குத்திறை “இறைவனைப் பாங்கிருநிவரல் விலக்கலாதலின்” இதுவே பொருத்தமுடைத்து.

௧௬௫-ம் பாட்டு. “கடுவரிநாகத்தவர்தவர்தவர்த” என்பது “கடுவரிநாகக்குழாமல்து” என்று காணப்படுகிறது. தவரென்பது, தவழ்தலென்னும் பொருளில்வருதல் ஆவ்வளவு சிறப்பின்றாதலின், பின்னையபாட்டிமே சிறப்புடைத்து.

௧௭௦-ம் களி. “தஞ்சைவரணன்வெற்பில்” என்பது “தஞ்சைவரணன்வெற்பில்” என்றிருக்கின்றது. உரையிலும் “பகைவரைப்போல்” என்றிருத்தலின் இதுவே பொருத்தமுடைத்து.

௧௭௯-ம்கவி விசேஷவுரை. “அரவிர்தம் - மென்மலர். அன்னம் - செல்வத்திரு; விர்தை. வெற்றிமயில் - வெற்றித்திரு.” என்பது “அரவிர்தமென்மலரன்னம் - செல்வத்திரு. விர்தைவெற்றிமயில் - வெற்றித்திரு.” என்றிருக்கிறது. மேலது பொருத்தமின்மையினின்றுவே பொருத்தமுடைத்து.

௧௮௨-ம் கவி. “ஆவியின்மூழ்குனி” என்பது “ஆவியின்மூழ்கத்தனி” என்றிருக்கின்றது. இதுவே உரைக்கியையுடைத்து.

௧௯0. ம் பக்கம் ௯-ம் வரி, “அல்லகுறிப்பறிதலால்” எ-து ‘அல்லகுறிப்படுதலால்’ எனவும், மேற்படி பக்கம் ௧௧-ம்வரி “எல்லிக்குறையிடைபீடு” எ-து ‘எல்லிக்குறியிடைபீடு’ எனவும் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறிருத்தலே பொருட்பொருத்தமுடைத்து.

௧௯௯. ம் கவி “கேதகையென்னுநல்லாய்” எ-து ‘கேதகைஎன்னுநல்லாய்’ என்றிருக்கின்றது. இதுவே உரைக்கு இயையுடைத்து.

மேற்படி கவியுரை “தொடையையுமுடைய” எ-து ‘தோட்டையையுமுடைய’ என்றிருக்கிறது. “வெண்டோட்டுமென்பூங்கேதகை” என்பது செய்யுளாதலின், இவ்வாறிருத்தலே பொருத்தமுடைத்து.

௨0௩. ம் கவியுரை “ஞானிக்கூட்டங்குரைத்து அன்னை தஞ்சிவன்” எ-து ‘ஞானிக்கூட்டங்குரைத்துத்தஞ்சிவ’ என்றிருக்கிறது. “ஞானிக்கூட்டுரைத்துத்-துண்ணென் கடுங்குரல் வாயன்னை தஞ்சிவனுத்தஞ்சிவவே” என்பது செய்யுளாதலின் இதுவே பொருத்தமுடைத்து.

௨0௪. ம் கவி, விசேடவுரை. “இறுமதித்திங்களாதலான் இம்மதித்திங்கட்டுப்பிற்குறுங்களவு இரவுக்குறிக்குறித்தாகலானும்” என்பது, இதுமதித்திங்களாதலால் இம்மதித்திங்கட்டு முற்குறும்பிறைத்திங்கட்டுப் பிற்குறுங்களவிரவுக்குறிக்குறித்தாகலானும், எனக் காணப்படுகின்றது. முன்னது அருத்தமாகாமையின் இதுவே பொருத்தமுடைத்து.

உகடு. ம் கவி விசேஷவுரை. 'தலைவன் வந்தெய்த லரிதாத லால்' "அவரும் வந்தெய்தில்" என்றும் என்பது விட்டுப்போயிற்று.

உச௦. ம் கவி விசேஷவுரை. 'இரவுநீடிருளார்' எனவும் எ-து விட்டுப்போயிற்று.

உச௩. ம் கவியுரை. 'பரிபூட்டிய தேரையுடைய' என்பது விட்டுப்போயிற்று. "அலங்குங் கடும்பரித் தேர்வாணன்" எ-து செய்யுளாதலின் இஃது இருக்கவேண்டியதே.

உச௪. ம் கவி கிளையுரை. "தலைவி அகமகிழ்ந்ததனைத்" என்பது 'தலைவி அழகழிந்ததனைத்' எனக்காணப்படுகிறது. 'கவினழியுரைத்தல்' என்பது கிளையாகலின் இதுவே பொருத்தமுடைத்து.

மேற்படி கவி விசேஷவுரை. "பிறர்வரைவுணர்த்தல், ஈறாகக் கூறிய ஐந்து மறுத்தற்குரியன" எ-து 'பிறர்வரைவுணர்த்தல் ஈறாகக் கூறிய ஐந்தும் பொய்த்தற்குரியன' என்றிருக்கிறது. இவ்வைந்து துறையும் பொய்த்தல்லது மறுத்தலாகாமையின் இதுவே பொருத்தமுடைத்து. அன்றியும் மறுத்தற்குரியனவாகிய வைந்து துறையும் விட்டுப்போயிற்று. அது வருமாறு;—குறிப்பெயர்த்திடில், முதலாகப் 'பகலிலுமிரவினுமகலிவனென்றல்' ஈறாகச் சொல்லப்பட்டவைந்தும் மறுத்தற்குரிய என்பது. இதேயிடத்து 'எய்துதற்குரியன' என்பதை 'மெய்த்தற்குரியன' எனக் கொள்க. 'பொய்த்தன் மறுத்தல் கழறன் மெய்த்தலென்று' எ-து சூத்திரமாகலின்.

உடுஉ. ம் கவியுரை. 'வாணனது தஞ்சையிற் கடுகிவர' 'என்பது 'வாணனது தஞ்சாக்கூர்ற் கடுகிவர' எனக் காணப்படுகிறது. தஞ்சையென்றதனால் ஒருபோது மயங்கி சோழநாட்டிலுள்ள தஞ்சையைக் கொள்ளவும் கூடியாகலின், இதுவே பொருத்தமுடைத்து. தஞ்சாக்கூர் என்பது மதுரைக்குக் கிழக்கே கடி-மைல் தூரத்தில் உள்ளது. அது தஞ்சாக்கூர் மாறநாடு, என்று இக்காலத்து வழங்குகின்றது. அன்றி எ௦-ம் கவி. "கரைத்தாணியுந்திய காவிரிவையகரலத்தினும், எ-து. கரைத்தாருவுந்திய வையை நன்னாடன் கவிஞர்க்கெல்லாம், எனக்காணப்படுதலானும் சோழநாட்டுத் தஞ்சையைக்கொள்ளுதல் பொருத்தமின்றும்.

உஎஅ. ம்-கவிபுரை, வெள்வணையீர் எ-து, வேளணையீர் என்றிருக்கிறது. இதுவே கவிக்கியைபுடைத்தது.

ஷெ. கவி, விசேடவுரை, வணைதல் - புணைதல், கண்ணி - தமிழ்மரலை, கண்ணுக்குத் தக்ருதல்-இமைத்தல் தங்காதது - இமைமயாதது - என்பது, விட்டுப்போயிற்று.

உஅ௦-ம் கவி, விசேடவுரை, அருங்கனி - மழையின்றியங்கங்கு ஒவ்வொன்றுயிருக்குங்கனி என்பது விட்டுப்போயிற்று.

ஷெ. கவி, என்பொருட்பிரிவுணர்த்தேந்திழைக் கென்றல் என்பது முதல் - வருவழிக்கலங்கற்குரிய என்பது வரையுமுள்ள வசனத்தை மேல்வருமாறு திருத்திக்கொள்க. என்பொருட் பிரிவுணர்த்தேந்திழைக் கென்றலும் பாங்கிதலைவிக் கவன்செலவுணர்த்தலுமாகிய விரண்டும் பிரிவறிவுறுத்தற்குரிய, பாங்கி நின் பொருட் பிரிவுரை நியவட் கென்றல் என்பது, பிரிவுடன் படாமைக்குரித்து, தலைவன் நீடேனென்றல் என்பது, பிரிவுடன் படுத்தற்குரித்து, வருகுவர் மீண் டெனப்பாங்கிவலித்தல், எ-து பிரிவுடன் படுத்தற்குரித்து, தலைமகனிரங்கலும், கொடுஞ்சொற்சொல்லலும், பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பலும், மறுத்தலும், அவனவட் புலம்பலும், ஆகியவைந்தும் பிரிவுழிக்கலங்கற்குரிய, பாங்கி கொடுஞ்சொற்சொல்லலும், பருவமன்று வம்பென்றலும், அவர் தூதாடுவந்தடைந்த திப்பொழுதென்றலும், ஆகிய மூன்றும் வன்பொறைக்குரிய, தலைமகனாரற்றல் வன்பொறைக்குரித்து, தலைமகள் மீண்டு வருகாலைப்பாகனொடு சொல்லலும், மேகத்தொடு சொல்லலும், ஆகிய விரண்டும் வருவழிக்கலங்கற்குரிய.

உஅ௭. ம்-கவி, விசேடவுரை, தொகையினம் - தொக்கவினம், தூய்-தூவி, என்பது விட்டுப்போயிற்று.

ககக, ம்-பக்கம் ஏ - ம்-வரி, என்னை? இக்கிளையொழுக்கம் புணந்துரையாற் புலவர் நாட்டப்பட்டதன்றி வேறன்று என்பது விட்டுப்போயிற்று.

(தொடரும்.)

சுந்தரேசுவரலயர்,

செந்தமிழ்க்கலாசாலை உபாத்தியாயர்.

புத்தகக்குறிப்பு.

—:0:—

சீவகசிந்தாமணி:—தமிழ்மொழியில் வழங்கும் ஐம்பெருங்கா
வியங்களிலே தலைசிறந்ததான சீவகசிந்தாமணியின் அருமைபெரு
மைகள், முன்னேரும் பின்னேருமான நல்லறிஞர்பல்லோரால் நன்
கெடுத்துப் பாராட்டப்பெற்றவையென்பதும், அதன் பெருமையை
நாம் விசேடமாகப் புகழ்தல் மிகையேயென்பதும் பலரும் ஒப்புவர்.
ஆயினும், சமீபத்தில் வெளிவந்துள்ள அந்நூற்பதிப்பைப்பற்றிய
விசேடங்கள் அநேகர்க்குத் தெரிந்திராவாதலால் அவற்றைக்குறித்
துத்தெரிந்தவளவு சிலகூறுதல் பொருந்துமெனலாம். மகாமகோபாத்
தியாயர்: ப்ரஹ்மஸ்திரீ வே. சாமிநாதையரவர்கள், தாம் செந்தமிழணங்
கைச் சிறப்பிக்கத்தொடங்குங்காற்கொண்ட முதன்முயற்சி சீவகசி
ந்தாமணிப் பதிப்பென்பது யாவரும் நன்கறிந்தது. அச்சிந்தாமணி
யை அடிப்படையாகக்கொண்டு தொடங்கியதற்குப்பின்பு அவர்கள்
ஊக்கமும் ஆராய்ச்சியும் உழைப்பும் அமோகமாகிக் தமிழகத்துக்கு
அளவற்ற பயனை விளைத்தன. இவ்வாறு ஐயரவர்களது ஆராய்ச்சி
செல்லற்கு முதலிலக்காய்விளங்கிய சிந்தாமணியே இப்போது, மறுப
டியும் ஆராயப்பெற்று இரண்டாம்பதிப்பாக அவர்களால் வெளியி
டப்பெற்றதுகண்டு அடங்காமகிழ்ச்சியடைகின்றோம். ஐயரவர்கள்
வணிய பதிப்புக்களில் வெளியிட்ட விஷயஞ்சிகை முதலிய ஆராய்ச்
சிக்குறிப்புகள் முதன்முதல் வெளிவந்தசிந்தாமணிக்கும் அமையா
தகுறை தமிழ் மக்களால் பெரிதும் உணரப்பட்டுவந்தது. புலவர்
சிந்தித்தவற்றையெல்லாந்தரும் ரத்னம்போன்ற அந்நூல், புறநா
னூறு மணிமேகலை முதலியவைபோல், எல்லாச்செயற்கையழகுநு
டனும் வெளிவருதல் பெரிதும் விரும்பத்தக்கதன்றோ. அக்குறை
நீங்க ஐயரவர்கள் அந்நூலை மறுமுறை ஆராய்ச்சிசெய்துவருகிறார்கள
என்று நாம் சிலகாலமாகக் கேள்விப்பட்டிவந்தது, இப்போது நே
ரிந்தகண்டுகளிக்கும்படி வெளிவந்துகிட்டது. இப்பதிப்பில், முகவு
ரைகளும், நூலாசிரியர் உரையாசிரியர்களது சரித்திரவாராய்ச்சி
களும், நூலைப்பற்றிய சில குறிப்புகளும், ஸ்ரீபுராணத்துக்கண்ட சி
வகன் சரித்திரமும், இந்நூற்கும் பிறநூற்குமுள்ள ஒற்றுமைப்பகு

திகளைக் குறிக்கும் ரீண்டதேரர் ஆராய்ச்சி விளக்கமும், மூலத்திலும் உரைநிலுமுள்ள கடினமான பகுதிகளை விளக்கும் விசேடக்குறிப்பும், விளக்காரமேற் கோட்டுறிப்பும், அரும்பதங்கள் சிறந்தவாக்கியங்கள் அரியவிஷயங்கள் பழமொழிகள் அபிதானங்கள் முதலியவற்றைக்குறிக்கும் மிக ரீண்ட “அரும்பத அகராதி முதலியன”வும் பிறகுறிப்புக்களும் புதியனவாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிலும் அப்பதிப்பின் செயற்கைபழகுகளைப் புரியுமகிதம் எங்கனம்? இக்குறிப்பெல்லாம் அந்நூலைப் படிப்போர்க்கு எத்தகைய உபகாரத்தை அளிக்கக்கூடியன என்பதையும், எத்தனை அரியவிஷயங்களை உலகிற்கு வெளியிடுகின்றன என்பதையும் கூறப்படுகின் மிகவிரியும். சருங்கவுரைக்குமிடத்து, ஐயரவர்கள் இயற்கையழகுநிரம்பிய சிந்தாமணிக்கு ஏனைச்செயற்கையழகுநீளையெல்லாமுட்டி, “அமிழ்தினைச் சுவை செய்தென்ன அழகிணுக்கழகு செய்” துவிட்டார்கள் என்றே சொல்லலாம். இவ்வாறு, தமிழ்மக்கட்குத் தலைவராய்நிற்கும் ஐயரவர்கள் தமிழ்த்தாயை எல்லாவற்றினும் அலக்கரித்துப் போற்றிவருதற்கு நம்மவர்களையும் கைம்மாறு அவனில்தாகவேண்டுமாயினும், தமிழராயினொரெல்லாம் அவர்கள் பதிப்புக்களைப் பெற்றுப்படித்தவொன்றனைச் செய்வாராயின், அதுவே அவர்கட்குப் பெருமகிழ்ச்சிவிளைத்திடுமென்பது நிண்ணம். ஐயரவர்கள் இவைரை பதிப்பித்துள்ள தமிழ்ப்பெருநூல்கட்குச் சிந்தாமணிமுதற்பதிப்பு எவ்வாறு அடிப்படையாய்நின்று சிறந்ததோ, அவ்வாறே, இவ்விரண்டாம் பதிப்பும், அவர்களால் இனிவெளிவரும் அரியபெரிய நூல்கட்கு அடிப்படையாக விளக்குமென்றே சருதுகின்றோம். சருவேகரன் அவர்கள் முயற்சிக்காம அறிவாற்றல்களைத்தந்து நம்மவர்க்கு உபகரிக்கச்செய்வாரென்றே நம்பிமுள்ளோம். இப்பதிப்பின் விளைகூட்டு.

வருணதர்ப்பணம்:— இப்பெயர் கொண்டதொரு புத்தகம் அத்தொசிரியரால் எமது பார்வைக்கு அனுப்பப் பெற்றது. இந்நூலை நாம் ஆக்காக்கே ஆராய்ந்துவந்தமட்டில், பரதகண்டத்து அகாதி காலமாக வழங்கும் நான்கு வருணப்பாகுபாடுகளையும் அவையடியாகத் தோன்றிய இதரவருணபேதஇயல்புகளையும் அவ்வவற்றின் தர்மங்களுடன் பல நூலாதாரங்காட்டி விளக்கப்பட்டிருப்பதன்றி, முக்கியமாக, அக்ஷிணி குலத்தவரான வன்னியருடைய ஆதிவரலாறு

முதலியவற்றை விரிவாக எடுத்துரைப்பதாகத் தெரிகிறது. இதனில், அவ்வன்னியர் கூடித்திரியவகுப்பைச் சார்ந்தவரென்பதற்கு வேண்டிய மேற்கோள்கள் திரட்டிக் காட்டப்பட்டும், முக்கியமாகப் பழைய பல்லவசக்கரவர்த்திகள் இவ்வன்னிய வகுப்பினரே என நாட்டப்பட்டும் உள்ளது. இந்நூலாசிரியர் தமிழ் நாடாண்ட அரசரின் சரிதங்களைக் கூடியவரையாராய்ந்து எழுதிடுங்கின்றார். இந்நூலில், எடுத்துக்கொண்ட கொள்கைகளைத் தாழ்த்தற்குப் பழைய நூல்கள் மட்டுமேயன்றி, அநேகம் பழந்தமிழ்ச்சாஸனங்களும் ஆதாரமாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்நூலில் கூறப்படும் முடிபுசிலவற்றில் அபிப்பிராயபேதங்களும் பலர்க்கு உண்டாகக்கூடுமாயினும், பொதுவில், இந்நூலைப் படிப்பது அநேக சரித்திரவிஷயங்களை அறிதற்கு அனுகூலமென்றே சொல்லலாம். இதனாசிரியர் “வன்னியகுலக் கூடித்திரிய மகா சங்க இன்ஸ்பெக்டர்” ஸ்ரீமத். கா. ஆறுமுகநாயகரவர்கள். இதன் விலை அணு 1-12-0 (தபால்சார்ஜ் பிரத்யேகம்) விலாசம்:— “ஸ்டார் ஆப் இந்தியாபிரஸ், 152, தங்கசாலைவீதி; அல்லது “கோபால நாயகர் அண்டு சன், பேசின் பவுண்டரி, மூலகொத்தளம்—சென்னை” என்பது.

மர்மசாஸ்திர தர்மபோதினி:—இது, “புருஷகம்பிரத்தினுடைய மூலாதாரம் எது வென்றும், அவனுடைய லக்ஷணங்கள் எவை யென்றும் சாமானியரும் அறிந்து” கொள்ளற்காக எழுதப்பட்ட ஒரு சிறிய வசனநூலாம். நம் நாடு, செல்வம் கல்வி முதலானவற்றின் குறைவால் பழையவழி குறைந்து வருதல்போலவே, சந்தானமான நல்லாசாரங்களின் குறைவால் தேகவலியும் தீர்கெட்டுவருதல் அறிந்து விசுவியாத தேசாபிமானிகள் இலரன்றோ. சில்லாண்டுகட்கு முன்பெல்லாம், நம்சென்னை மாகாணத்தவர் போலவே தேகவலி குன்றிவந்த வங்காளநாட்டார் அப்பெருங் குறையை புணர்ந்து, தம் மக்களது ஆண்டன்மைகளை அதிகரிக்கச் செய்தற்கு வேண்டிய வழிகளைச் சில காலமாக நடத்திவரத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாமும் அவ்வழியைப் பின்பற்றி யொழுக்கினுலன்றி எவ்விதப்பெருஞ்செயற்கும் உரியவராகோமென்பது திண்ணம். இவ்வாறு, எல்லாப் பெருங்காரியங்களைச் சாதித்தற்கும் துணைக்காரணமாயுள்ள தேகத்தைப் போற்றுதற்குரிய வழிகளையெல்லாம் இச்சிறுநூல்

சாங்கோபாங்கமாக விடுத்துரைக்கின்றது. இலீதெழுதியவர் இந்நூலை வெளியிட்டதன் நோக்கம் தேசாபிமானிகளெல்லாம் கவனித்தற் குரியது. தேகவலிமைபின்றி, கல்வி கைத்தொழில் முதலிய அருங்காரியங்களை முடிப்பது பகற்கனவன்றோ. ஆதலால், தேகத்தைப் போற்றற்கு மூலகாரணங்களையும் பிறவற்றையும் விளக்குவதாகிய இச்சிறுநூல்போன்றனவற்றை, நநாட்டாரும் முக்கியமாகச்சிறுவர்களும் படித்து விஷயங்களை அறிந்துகொள்ளும்படிசெய்தல் தேசோத்தாரணத்துக்கே பேருதவிசெய்வது போலாம். இந்நூலாசிரியர் இனிபளளிய நடைபில் பல அரியவிஷயங்களைச் சுருக்கமாகவுத்தெளிவாகவும் எழுதிநிரூப்பதோடு, முக்கியமானவற்றை, பலவழிகளாலும் வற்புறுத்தியுணர்த்துகின்றார். இந்நூலாசிரியர் பூர்வமத்-மணமங்களரென்பவர். இதன்விடே அனா ஐந்து. விலாசம்:—மணமங்கள் ஏஜன்ஸி, 22, முதலாஜு நாயகர் தெரு, புரைய, சென்னை—என்பது.

சுவதேசகீதங்கள்:—இப்பெயர்கொண்ட பாடற்றிரட்டொன்று சென்னையினின்று சிறக்கவெளிவரும் “இந்தியா” பத்திராதிபர் பூர்வமத்-மணமங்களரையாரதியவர்களால் இயற்றி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதன் பெயரைக் கேட்கும்போதே, இத்திரட்டு நம்மவர்க்கு ஒரு புதுவழியைக் கற்பிக்கவந்த தென்பது விளங்கும். நம் தமிழ்மொழியில், ஈசுவரசம்பந்தமான பாடல்களும் காவியங்களும் புராணங்களும் பிறவும் நிரம்பவுண்டாயினும், நம்மவர்க்குத் தற்காலம் இன்றியமையாத வேண்டத்தக்கவைவும் தேசாபிமானத்தை உண்டாக்கவல்லனவுமான உயர்கவிகள் கிடைத்தலை, வங்காளநாட்டார், இந்தியமக்கள் ஏனையரினும் விசேடமான தேசாபிமானமும் உள்ளக்கொளர்ச்சியும்பெற்றிருப்பதற்குரிய முக்கியவதுக்களில் ஒன்று, அந்நாட்டில் சமீபத்திற்குன்றிய கவிஞர்சிகாமணிகளது அருமைபெருமை வாய்ந்த தேசகீதங்கள் அந்நாடுவரும் பரவிப் பேரெழுச்சியை உண்டாக்கி வருதலாம். மேனாட்டார்களைல்லாம் தம் நாட்டுக் கவிஞர்களியற்றிய தேசகீதங்களைப்பாராட்டிப் போற்றிவருதலை இயற்கையாகவுடைபராய் விளக்குதலும் காணலாம். அத்தகைய பாடல்களுக்கீதங்களும் தமிழ்மக்கட்கும் இன்றியமையாதனவாயிருந்ததலோடு, அவை நாடுவரும் பரவி ஊக்கத்தை விளக்கக்கூடியனவாகவுயிருத்தல்

வேண்டும். சிறிலர் “சேந்தமிழ்திரள்” “இந்தியா” முதலிய பத்திரிகைகளில் அவ்வப்போது வெளியிட்ட சேந்தமிழ்ப்பாடல்கள் மிகவுயர்ந்தனவாயிருந்தமைகண்டு, அவையாவற்றையுமீயத் திரட்டித் தொகுக்கப்படின பெரிதும் உபயோகமாம் என்று கருதியதுண்டு. இப்போது, பாரதியார் தாமியற்றிய தேசகீதங்களைத் திரட்டிச் சிறு புத்தகமாக வெளியிட்டிருப்பது எமக்குப் பெருமகிழ்ச்சி விரைந்தது. இவர்கள் வந்தேமாதரம், நாட்டுவணக்கம், எங்கள்நாடு, பூபேந்திரவிஜயம், கிளிக்கண்ணிகள் முதலாக அநேக விஷயங்களைப் பற்றிப் பாடியிருக்கும் செய்யுள்களும் கீதங்களும் சொன்னயம் பொருணயங்களுடையனவாயிருத்தலோடு, படிப்போர் மனதில் எழுச்சியை உண்டாக்கவல்லனவாகவும் விளங்குகின்றன. இயற்கையில் இனிய கவிதைகள் பாடவல்ல பாரதியார் தம்சக்தியை இத்தகைய புதுவழியில் திருப்பி உபயோகப்படுத்தியிருப்பது, நம்மவர்க்கு ஒரு நல்வழியைக் கற்பிக்கின்றது. இத்தகைய கீதங்களை, தேசாபிமானிகளான நந்தமிழ்நாட்டாரெல்லாம் படித்து மகிழ்வதுடன், முக்கியமாகத் தம்மக்கட்கு இவற்றை மனப்பாடும்பண்ணும்படி செய்கிறதல் மிகவும் வேண்டப்படுவது என்போம். இதுபோலவே, நன்னாட்டுப்பெண்பாலா ரெல்லாம் விரும்பி மனப்பாடும்பண்ணிக்கொள்ளற்கேற்றபடி, சும்மி முதலான கீதங்களை அமைத்து வெளியிடுதல் மிக்க பயனளிக்கக் கூடியது. பெண்பாலாரிடம் அத்தகைய பாடல்கள் பரவுதல் எனி தாயிருப்பதோடு, அதனுலுண்டாம் நன்மைகளும் அனந்தமாம். பாரதியாரவர்களும் அவர்களை யொத்த தேசாபிமானிகளும் இதுவிஷயமான முயற்சியைச் செய்து புகழும் புண்பழம் அடையத்தவறார்களென்றே நம்புகிறோம். இத்தேச கீத புஸ்தகத்தின் விலை அணை. 2. விலாசம்:— “இந்தியா” பத்திரிகையாபீஸ், 34, பிராட்வே சென்னை.

ஸ்ரீ. ஜி. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் சரித்திரம்:— உம் தமிழ்நாட்டார் ராஜகீயவிஷயங்களில் கவலைசெலுத்தற்கு முக்கியகாரணபூதராய் விளங்குபவரும், தமிழ்மக்களது அபிவிருத்தியின் பொருட்டே தம்முடல் பொருளானிகளை அர்ப்பித்துழைத்துவருபவரும், தென்னாட்டுத்தலைவரூள் சிறந்தவருமான, ஸ்ரீ. ஜி. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்களது அருமைபெருமைகளைப்பற்றி நம்மவரில் அறியாதவர் யாவர்? அறி

யாதவரில்லை யெனினும், அவர்களது உயர்ந்த வாழ்க்கையை ஆதிமூதலாக நன்குணர்ந்தவர் அதிகமில்லையெனலாம். ஆனால் அவர்களது வாழ்க்கை விசேடங்களைக் கேட்க நம்மவர் பெரிதும் அவரையது உண்டு. அவ்வவாவைப் பூர்த்திசெய்யவல்ல சாஸனமொன்று சமீபத்தில் வெளிவந்திருப்பது, நம்மவர்க்கு மிக்க மகிழ்ச்சி விளைக்குமென்றே நம்புகிறோம். இஃதெயற்றியவர், "சுதேசமித்திரன்" உதவிப்பத்திராசிரியர், பூநீமத்-குருமலை. சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள். இவர்கள், ஐயரவர்களது ஜனனகாலமுதல், 1907-ஆம் வருஷம் வரையுள்ள, எல்லாச் சரித்திரசம்பவங்களையும், பற்பல சாதனங்களைக்கொண்டும், கேள்விமூலமாகவும் அறிந்து எழுதியிருக்கின்றார்கள். இவர்களது நாம் படிக்கத்தொடங்கியபோது, ஐயரவர்களது சரித்திர விசேடங்களை அறியும்வா, எம்முள்ளத்தை ஒருபுறங்கவர்த்து இழுத்துக்கொண்டுபோக, மற்றொருபுறம், பிள்ளையவர்களது வசனநடையின்பொலிவு திருப்பித்திருப்பிப்படித்தானந்திக்கும்படி எம்மனைத அங்கங்கே தங்குமாறு செய்துவிட்டது. இந்நூலில், ஐயரவர்கள் சரித்திரத்தை, ஏனை உலகியல்களோடு ஒப்பிட்டுக் கொண்டு, தக்க திருஷ்டாந்தங்களுடனும் உபயானங்களுடனும் எளியநடையில் எழுதிச் செல்லுமாதிரி, பலரும் படித்தானந்திக்கத்தக்க தென்பதில் ஐயமில்லை. ஒருங்குவரைக்குமிடத்து, உயர்ந்த வசனநடையையும் உயர்ந்த ஒழுக்கநடையையும் நன்றாகக் கற்பித்தற்கேற்ற மாட்சி இந்நூலிடம் மிகுந்துள்ளதென்னலாம். தங்கள் நாட்டினுயர்ச்சிக்குக் காரணபூதர்களான மேலோர் சரித்திரங்களை நாகரிகமிக்கதேசத்தாரொல்லாம் போற்றிப்புகழ்வதோடு, அம்மேலோர் ஒழுக்கிக்காட்டிய நல்வழிகளைப் பின்பற்றித் தந்நாட்டை வாழவைத்தலும் இயல்பாயிருக்கிறது. இம்முறை நம்மவரும் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாதலால், தமிழ் மக்களெல்லாம், ஐயரவர்கள் சரித்திரமே பன்றவற்றை அபிமானித்துப்படித்தல் ஆவசியகராம். பூநீ:சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள், தம் அரியசக்தியை, இதுபோன்ற மற்றத்தலைவரவைபவங்களை எழுதுவதில் உபயோகித்து, நம்மவரது போற்றற்கும் புகழ்ச்சிக்கும் அதிகவுரிமை பூணுமாறு திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம். இதன் விலை அணு—8. விலாசம்:— "பூநீ: குருமலைசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள், சுதேசமித்திரன் ஆபீஸ், சென்னை"—என்பது.

ஆனந்தமடம்:—இது வங்காளபாஷையிற்றேனற்றிய மிகவுயர்ந்த கவினைக்கள் (Novels) ஒன்றன் மொழிப்பெயர்ப்பு. நம்மவரால் வெளியிடப்பெறும் எத்தனையோ கற்பித சரித்திரங்களைப்போல இதுவுமொன்றுபோலும் என்று இந்நூல் எளிதாகக் கருதற்குரியதன்று; ஏனெனில் இஃதெழுதிய ஆசிரியரது பெருமையாலும், இதிற்குறப்பட்ட சரித்திர விசேடத்தாலும், இவற்றுக்கெல்லாம் மேலாக பூநீ பாரததேவியின் மகாமந்திரமாய்விளங்கும் "வந்தேமாதர"த்தின் உறை

விடமாய் விளங்கும் மாட்சியாலும், இந்நூல் தனியாக மதித்தற்குரிய தென்பது விளங்கும். இதனுசிரியர், வங்காளப்பிரமுகரும் ஆரிய மாதாசின் அரும்பெறற்புதல்வருள் ஒருவராய் விளங்கினவருமான பூர் பங்கிமசந்திர ஜடோபாத்யாயர் என்னும் பெரியோர். இவரால் இயற்றப்பெற்ற அநேக நவீனகங்களிலே தலைசிறந்துவிளங்கும் இவ்வானந்தமடமானது, தேசோத்தாரணத்துக்காக சந்தானசம்பிரதாயத்தைச் சார்ந்த ஆனந்தமடத்துச்சர்வியாசிகள் பல்லாயிரவர்கூடிச் செய்த அரிஉமுயற்சிகளை நவாஸங்களும் ஒழுக்க விளக்கிச்செல்வது, இச்சர்வாலிகள் செய்துமுடித்த அருஞ்செயல்கள், சிலநூற்றாண்டு கட்டு முன்பு நிகழ்ந்த உண்மைச்சம்பவங்களேயாம்; ஆயினும், நவீனகப்போக்குக்கேற்ப, கற்பனா சரிதங்கள் அநேகம் இடையிடையே வீரவ எழுதப்பெற்றது. இந்நூலைப்படிப்போர்க்கு, உள்ளத்தில் உண்மையாகவே தேசாபிமான ஆவேசம் உண்டாதலை நாம் காணலாம். இத்தகைய அரிய நூலை, நம்மவர்க்குப்பெரிதும் உபயோகமாய்படி மொழிபெயர்த்தோர், பூர். மகேசுதுமாரசர்மா என்பவர். இவர்முன்பு மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ள நூல்களாலும் வியாசங்களாலும், இவரது மொழிபெயர்க்குமருந்திறமை சிபிழ்சாட்டிற் பெரிதும் கொண்டாடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இப்போது வெளிவந்த ஆனந்தமடத்தால் இவரிடம் நம்மவர் வைத்திருக்கும் மதிப்பு பதின்மடங்கு பெருகிவிட்டது என்றே சொல்லலாம். இவர்கள் வசனநடையானது, செந்தமிழ்வளவு செழித்துவிளங்குவதேயுடையது, படிப்போர்க்கு ஒரு வித உவகையைப்பூட்டுவதாயும், மூலத்தின் சுவைக்குக் குறையாததாயும் விளங்குகின்றது. சருக்கவுரைக்குமிடத்து, அநேக அரியநூல்கள் சர்மா அவர்களாலேயே மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவரற்குரியன என்று, தமிழகம் எதிர்பார்த்து சீர்க்கின்றது என்னலாம். இவ்வானந்தமடம், இந்தியபாஷைகள் பலவற்றிலும் மேனுட்டு மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள பெருமையுடையதாயின், இனிமையும் அருமையுமாகத் தமிழில் வெளிவந்திருக்குமிதனை நம்மவரெல்லாம் படித்துமகிழ்தல் ஆவசியகமென்று நாம் சிந்தித்து அதிகமாக வற்புறுத்தல் தகுமன்றே. அதிலும் தேசாபிமானம் வாய்த்த தமிழ்மக்களெல்லாம் தவறாதுபடித்தற்குரியர். இந்நூற்கு பூர். ம. ஜி. சப்பிரமணிய ஐயவர்கள் எழுதிய அழகிய முகவுரையும், ஆனந்தமடத்து சந்தானமுனிவர்களது வரலாறு பற்றிய “கவர்ன்மெண்டு ரிபோர்டு”களும், பிறகுறிப்புக்களும் இப்பதிப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதன் விலை அணா—12. விலாசம்—தி. ராமச்சந்திர அன்கோ., 2/218, தம்புசெட்டி தெரு, சென்னை—என்பது.